

זכריה פרק יד

(ח) והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצנים אל הים הקדמוני וחצנים אל הים האחרון בקוץ ובחרף יהיה: (ט) והיה יקנן למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יקנן אחד ושמו אחד:

יחזקאל פרק מז

(א) וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי פני הבית קדים והמים ירדו מתחת מפתן הבית הימנית מנגב למזבח: (ב) ויצאני דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים מפכים מן הפתח הימנית: (ג) בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים: (ד) וימד אלף ויעברני במים מי ברקים וימד אלף ויעברני מי מתנים: (ה) וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר: (ו) ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל: (ז) בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה: (ח) ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל המוצאים <ונרפאו> ונרפו המים: (ט) והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה ונרפאו נחי כל אשר יבוא שמה הנחל: (י) והיה <ועמדו> עמדו עליו דונגים מעין גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד: (יא) <בצאתו> בצאתו ויבאיו ולא ירפאו למלח נתנו: (יב) ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים <והיו> והיה פריו למאכל ועלהו לתרופה: ○

ישעיהו פרק לג

(כא) כי אם שם אדיר יקנן לנו מקום נהרים יאריים רחבי ידים בל תלך בו אני שיט וצי אדיר לא יעברנו:

ישעיהו פרק כה

(יא) ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו:

זכריה פרק יג

(א) ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה:

איוב פרק לח

(יא) ויאמר עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליך:

יואל פרק ב

(כג) ובני ציון גילו ושמחו ביקנן אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון:

ישעיהו פרק כב

(א) משא גיא חזיון מה לך אפוא כי עלית כלך לגגות:

(ב) תשאות מלאה עיר הומיה קרה עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה:

שמות פרק כו – מנורה בדרום והשלחן בצפון

(לה) ושמתי את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון:

דברי הימים ב פרק ד – עשר מנורות ועשרה שלחנות שעשה שלמה

(ז) ויעש את מנורות הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאל: ○

(ח) ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאל ויעש מזרקי זהב מאה:

דברי הימים ב פרק ד – עריכת לחם הפנים על כל השלחנות והדלקת כל המנורות

(יט) ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים:

(כ) ואת המנורות ונרותיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור:

(כא) והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב:

(כב) והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתות הבית להיכל זהב:

מלכים א פרק ז – עריכת לחם הפנים על שלחן אחד

(מח) ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יקנן את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב:

(מט) ואת המנורות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרות והמלקחים זהב: (נ) והכפות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימיות לקדש הקדשים לדלתות הבית להיכל זהב: ○

דברי הימים ב פרק יג – הדלקת מנורה אחת בלבד

(י) וַאֲנַחְנוּ יִקְוֶה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְנָהּ וְכֹהֲנֵי מִשְׁרָתֵי לִיקְוֶה בְּנֵי אֶהְרֹן וְהַלְוִיִּם בְּמִלְאֲכָתָּהּ :
 (יא) וּמִקְטָרִים לִיקְוֶה עֲלוֹת בַּבֶּקֶר וּבַעֲרֹב בַּעֲרֹב וּקְטֹרֶת סַמִּים וּמַעֲרֹכֶת לְחֵם עַל הַשֶּׁלֶחַן הַטָּהוֹר וּמִנֹּחֶת הַזֶּהָב וְנִרְתִּיבָה לְבַעַר
 בַּעֲרֹב בַּעֲרֹב כִּי שְׁמֵרִים אֲנַחְנוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת יִקְוֶה אֱלֹהֵינוּ וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּם אֹתוֹ :

מלכים ב פרק יב – אשם לכהן

(זט) וְלֹא יִחְשְׁבוּ אֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף עַל יָדָם לְתֵת לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי בְּאֲמִנָה הֵם עֹשִׂים :
 (זז) כֶּסֶף אֲשֶׁם וְכֶסֶף חֲטָאוֹת לֹא יוֹבֵא בֵּית יִקְוֶה לְכֹהֲנִים יְהוּי : פ

ויקרא פרק ה – אשם לה'

(יח) וְהִבִּיֵא אֵיל תְּמִים מִן הַצֹּאן בַּעֲרֹךְ לְאֲשֶׁם אֶל הַכֹּהֵן וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר שָׁגָג וְהוּא לֹא יָדַע וְנִסְלַח לוֹ :
 (טו) אֲשֶׁם הוּא אֲשֶׁם לִיקְוֶה : פ

ויקרא פרק כד – לחם הפנים

(ו) וְשִׁמַּתְּ אוֹתָם שְׁתֵּים מַעֲרֹכֹת שֶׁשׁ הַמַּעֲרֹכֶת עַל הַשֶּׁלֶחַן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יִקְוֶה :
 (ז) וְנִתְּתָה עַל הַמַּעֲרֹכֶת לְבִנְהָ זֶפֶה וְהִיְתָה לְלֶחֶם לְאֻזְכָּרָה אֲשֶׁה לִיקְוֶה :

ויקרא פרק ב – מנחת נדבה

(א) וְנִפֶּשׁ כִּי תִקְרִיב קֹרְבָן מִנְחָה לִיקְוֶה סִלַּת יְהִיָּה קֹרְבָנוֹ וְיִצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבִנְהָ :
 (ב) וְהִבִּיֵא אֶל בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים וְקִמְצוּ מִשֶּׁם מְלֵא קִמְצוֹ מִסֻּלְתָּהּ וּמִשְׁמֵנָה עַל כָּל לְבַנְתָּהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אֻזְכָּרְתָּהּ הַמְזֻבָּחָה אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחַח לִיקְוֶה : (ג) וְהַנּוֹתֵרֶת מִן הַמְּנֻחָה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו קִדֵּשׁ קִדְשִׁים מֵאֲשֵׁי יִקְוֶה : o

ויקרא פרק ה - מנחת חוטא

(יא) וְאִם לֹא תִשְׁיֵג יָדוֹ לְשִׁפְתֵי תֹרִים אוֹ לְשִׁנֵּי בְנֵי יוֹנָה וְהִבִּיֵא אֶת קֹרְבָנוֹ אֲשֶׁר חֲטָא עֲשִׂירֵת הָאָפָה סִלַּת לְחֲטָאתָ לֹא יָשִׁים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לְבִנְהָ כִּי חֲטָאתָ הוּא :
 (יב) וְהִבִּיֵא אֶל הַכֹּהֵן וְקִמְצוּ מִמֶּנָּה מְלֵא קִמְצוֹ אֶת אֻזְכָּרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמְזֻבָּחָה עַל אֲשֵׁי יִקְוֶה חֲטָאתָ הוּא :
 (יג) וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא מֵאֲחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיְתָה לְכַפֵּר בְּמִנְחָה : o

דברי הימים ב פרק כד – ארון הכסף חוץ לעזרה ושימוש במותר כסף בדה הבית לעשיית כלי שרת

(א) בֶּן שֶׁבַע שָׁנִים יָאֵשׁ בְּמִלְכוֹ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ צְבִיָּה מִבְּאֵר שֶׁבַע :
 (ב) וַיַּעַשׂ יוֹאָשׁ הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי יִקְוֶה כָּל יְמֵי הַיְהוּדָה הַכֹּהֵן : (ג) וַיִּשְׂאָ לוֹ הַיְהוּדָה נְשִׁים שְׂתִימִם וַיִּוְלְדוּ בָנִים וּבָנוֹת : (ד) וַיְהִי אַחֲרָי כִּן הָיָה עִם יָב יוֹאָשׁ לְחַדֵּשׁ אֶת בֵּית יִקְוֶה : (ה) וַיִּקְבֹּץ אֶת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וַיֹּאמְרוּ לָהֶם צֵאוּ לְעָרֵי יְהוּדָה וְקִבְצוּ מִכֶּל יִשְׂרָאֵל כֶּסֶף לְחֹזֶק אֶת בֵּית אֱלֹהֵיכֶם מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְאַתֶּם תְּמַהְרוּ לְדַבֵּר וְלֹא מַהְרוּ הַלְוִיִּם :
 (ו) וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לַיהוּדָה הָרֵאשׁ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מַדּוּעַ לֹא דָרַשְׁתָּ עַל הַלְוִיִּם לְהִבִּיֵא מִיְהוּדָה וּמִירוּשָׁלַם אֶת מִשְׁאֵת מִשֶּׁה עֲבָד יִקְוֶה וְהִקְהֵל לְיִשְׂרָאֵל לְאֵהֶל הַעֲדוֹת : (ז) כִּי עֲתִלְהוּ הַמַּרְשֶׁעַת בְּנִיָּה פָּרְצוּ אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים וְגַם כָּל קִדְשֵׁי בֵּית יִקְוֶה עָשׂוּ לְבַעֲלִים :
 (ח) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשׂוּ אֲרוֹן אֶחָד וַיִּתְּנֵהוּ בְּשַׁעַר בֵּית יִקְוֶה חוּצָה :
 (ט) וַיִּתְּנוּ קוֹל בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם לְהִבִּיֵא לִיקְוֶה מִשְׁאֵת מִשֶּׁה עֲבָד הָאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָר : (י) וַיִּשְׁמְחוּ כָּל הַשָּׂרִים וְכָל הָעָם וַיָּבִיאוּ וַיִּשְׁלִיכוּ לְאֲרוֹן עַד לְכֹלֶה : (יא) וַיְהִי בַעַת יְבִיֵא אֶת הָאֲרוֹן אֶל פְּקֻדַת הַמֶּלֶךְ בְּיַד הַלְוִיִּם וּכְרָאוֹתָם כִּי רַב הַכֶּסֶף וּבָא סוֹפֵר הַמֶּלֶךְ וּפְקִיד כֹּהֵן הָרֵאשׁ וַיַּעֲרוּ אֶת הָאֲרוֹן וַיִּשְׂאֵהוּ וַיִּשִׁיבֵהוּ אֶל מְקוֹמוֹ כִּי עָשׂוּ לְיוֹם בְּיָוִם וַיִּאֲסְפוּ כֶסֶף לְרֹב :
 (יב) וַיִּתְּנֵהוּ הַמֶּלֶךְ וַיְהוּדָה אֶל עוֹשֵׂה מְלָאכָתָּה עֲבוֹדַת בֵּית יִקְוֶה וַיְהִי שֹׂכְרִים חֲצָבִים וְחֲרָשִׁים לְחַדֵּשׁ בֵּית יִקְוֶה וְגַם לְחֲרָשֵׁי בְרָזַל וּנְחָשֶׁת לְחֹזֶק אֶת בֵּית יִקְוֶה : (יג) וַיַּעֲשׂוּ עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה וְעַתָּה אֲרוּכָה לְמִלְאכָה בְּיָדָם וַיַּעֲמִידוּ אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים עַל מַתְּכָתוֹ וַיִּנְאֲמָצְהוּ :
 (יד) וּכְבֻלוֹתֶם הִבִּיאוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וַיְהוּדָה אֶת שְׂאֵר הַכֶּסֶף וַיַּעֲשׂוּ כָּלִים לְבֵית יִקְוֶה כְּלֵי שֵׁרֵת וְהַעֲלוֹת וְכַפּוֹת וְכָלֵי זֶהָב וְכֶסֶף וַיְהִי מַעֲלִים עֲלוֹת בְּבֵית יִקְוֶה תְּמִיד כָּל יְמֵי הַיְהוּדָה : פ

מלכים ב פרק יב – ארון הכסף אצל המזבח ושילית שימוש בכסף בדה הבית לעשיית כלי שרת

(ז) וַיְהִי בְשָׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לְמֶלֶךְ יְהוֹאָשׁ לֹא חִזְקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת בְּדֶק הַבָּיִת :
 (ח) וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לַיהוּדָה הַכֹּהֵן וּלְכֹהֲנֵי וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם מַדּוּעַ אֵינְכֶם מְחַזְּקִים אֶת בְּדֶק הַבָּיִת וְעַתָּה אֵל תִּקְחוּ כֶסֶף מֵאֵת מְכָרֵיכֶם כִּי לְבֶדֶק הַבָּיִת תִּתְּנֵהוּ : (ט) וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קַחַת כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם וּלְבִלְתִּי חִזַּק אֶת בְּדֶק הַבָּיִת :
 (י) וַיִּקַּח יְהוּדָה הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד וַיִּקְבַּח חוֹר בְּדִלְתוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֶצֶל הַמְּזֻבָּח <בִּימִינוֹ> מִמְּיֹן בְּבוֹא אִישׁ בֵּית יִקְוֶה וְנָתַנוּ שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שְׁמֵרֵי הַסֵּף אֶת כָּל הַכֶּסֶף הַמְּיֻבָּא בֵּית יִקְוֶה :
 (יא) וַיְהִי כִּרְאוֹתָם כִּי רַב הַכֶּסֶף בְּאֲרוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן וַיִּצְרְרוּ וַיִּמְנוּ אֶת הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית יִקְוֶה :
 (יב) וְנָתַנוּ אֶת הַכֶּסֶף הַמִּתְּכָן עַל <יָד> יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה <הַפְּקָדִים> הַמְּפַקְדִים בֵּית יִקְוֶה וַיִּוצִיֵּאֵהוּ לְחֲרָשֵׁי הָעֵץ וּלְבִנְיֵים הָעֹשִׂים בֵּית יִקְוֶה : (יג) וְלַגְדָרִים וּלְחֻצְבֵי הָאֲבָן וּלְקִנּוֹת עֲצִים וְאֲבָנֵי מַחְצָב לְחֹזֶק אֶת בְּדֶק בֵּית יִקְוֶה וּלְכָל אֲשֶׁר יֵצֵא עַל הַבָּיִת לְחֹזְקָה :
 (יד) אֲךָ לֹא יַעֲשֶׂה בֵּית יִקְוֶה סִפּוֹת כֶּסֶף מִזְמֹרוֹת מִזְרְקוֹת חֲצָצְרוֹת כָּל כְּלֵי זֶהָב וְכָלֵי כֶסֶף מִן הַכֶּסֶף הַמְּיֻבָּא בֵּית יִקְוֶה :
 (טו) כִּי לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה יִתְּנֵהוּ וְחִזְקוּ בוֹ אֶת בֵּית יִקְוֶה :
 (זט) וְלֹא יִחְשְׁבוּ אֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף עַל יָדָם לְתֵת לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי בְּאֲמִנָה הֵם עֹשִׂים :
 (זז) כֶּסֶף אֲשֶׁם וְכֶסֶף חֲטָאוֹת לֹא יוֹבֵא בֵּית יִקְוֶה לְכֹהֲנִים יְהוּי : פ